

ת"פ 57294/12/13 - אגף המכס והמע"מ - ירושלים נגד עלי בוואיה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 57294-12-13 אגף המכס והמע"מ - ירושלים נ'
בוואיה (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
אגף המכס והמע"מ - ירושלים ע"י עו"ד
דפנה אורגיל וקלודין יעקב

המאשימה

נגד

עלי בוואיה ע"י עו"ד מוחמד סיד אחמד

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של הוצאת חשבוניות ללא היתר ומעשי מרמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס.

על פי עובדות הכרעת הדין, בשנים 2008-2012 היה הנאשם בשנים בעליו ומנהלו של עסק להובלת עופות. במסגרת פעילותו, סיפק הנאשם שירותי הובלה לשתי חברות, מקורית בר בע"מ (להלן: **מקורית**) ופרגיות ירושלים בע"מ (להלן: **פרגיות ירושלים**). הנאשם הוציא למקורית ולפרגיות ירושלים חשבוניות מס כדין כנגד **חלק** מן העסקאות אותן ביצע, אך לצד זאת הוציא להן גם 55 חשבוניות מס של חמישה עוסקים שונים, אשר לא היה לו כל קשר אליהם ולא היה רשאי להוציאן, וזאת על מנת להתחמק מתשלום מס עסקאות בגין חלק ניכר מפעילותו. סכומן הכולל של החשבוניות אותן הוציא הנאשם שלא כדין היה מעל 2.7 מיליון ש"ח וסכום המס שנכלל בהן היה 378,033 ש"ח.

עמדות הצדדים

המאשימה שמה דגש כך שהנאשם לא קיבל אחריות למעשים אלא כפר וניהל הוכחות ועל כך שלא הסיר את מחדליו. לאור זאת ביקשה המאשימה להשית על הנאשם עונש של שנת מאסר בפועל וקנס בשיעור 10% מסכום המס מושא העבירות.

ב"כ הפנה לכך שמדובר באדם צעיר, ללא הרשעות קודמות, אשר נמצא בראשית דרכו וטען כי הנאשם נאלץ לסגור את עסקו בשל חשיפת הפרשה ונטישת לקוחותיו. בנוסף טען, שיש מחלוקת על סכום המס, הנמצאת בהליכי בירור משפטי וכי הנזק אשר נגרם לקופת המדינה קטן מהנטען, שכן הרשויות לא הכירו בניכוי החשבוניות אותן הוציא הנאשם. לצד אלה הציג ראיות למצבו הכלכלי הדחוק של הנאשם והעיד את אבי הנאשם, להוכחת נסיבותיו האישיות. לאור אלה ביקש להסתפק בעונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות.

שני הצדדים הגישו פסיקה לתמיכה בטענותיהם.

מתחם העונש ההולם

לאורך כארבע שנים הנאשם ביצע עסקאות מול מקורית ומול פרגיות ירושלים. במהלך תקופה זו הוציא חשבוניות כשרות, גבה את סכומי המס הכלולים בהן והעבירו לקופת המדינה. לצד זאת הנאשם פעל בדרכי מרמה ועל מנת להתחמק מתשלום מס נתן גם למקורית ולפרגיות ירושלים גם חשבוניות של חמש חברות שונות, אשר לא ביצעו עמן כל עסקה. הנאשם גבה ממקורית ומפרגיות ירושלים את סכומי המס הנקובים בחשבוניות אלו, אך לא העבירו לקופת המדינה.

שני ערכים מוגנים נפגעו בשל מעשי הנאשם, ער השוויון בנטל המס והפגיעה בקופה הצבורית. המעשים גרעו מן הקופה הצבורית סכום ניכר, של מעל 378,000 ש"ח. מטעונו הצדדים עולה כי סכום המס לא שולם עד היום.

מלבד חומרת העבירות ופגיעתן בערכים מוגנים חשובים, מדובר בעבירות אשר הפתוי לבצען גדול, בצדן רווחים גבוהים וסיכויי גילויין נמוכים. לפיכך יש מדיניות ענישה ראויה אמורה להרתיע נאשמים מבצוע עבירות דומות בדרך של הצבת מחיר ענשי מחמיר.

פסיקה עקבית קובעת, כי בעבירות דומות יש להחמיר עם העבריינים לשם הרתעה, בשל הקלות שבביצוע העבירות והקושי לאתר מבצעייהן. בפסיקה ניתן דגש על הערך החברתי העומד בבסיס החובה לשלם מסים ולשאת בנטל הכללי ועל הפגיעה החברתית והכלכלית הנגרמות כתוצאה מהן. כן נפסק לא אחת, כי לנסיבות האישיות של העבריין יש משקל נמוך. ר' למשל רע"פ 5060/04, הגואל, רע"פ 4791/08, כהן, רע"פ 7450/09, רע"פ 2843/11, אבו עיד, רע"פ 2444-03-11, ג'בר, רע"פ 7790/13, חיים, רע"פ 1866/14, אופיר זקן ועוד, רע"פ 5064/14, רבחי נתשה נ' מדינת ישראל.

בשים לב למשך התקופה בה בוצעו העבירות, התחכום והתכנון המוקדם שבהן, המתבטא בין היתר בכך שהנאשם השתמש בחשבוניות של לא פחות מחמש חברות שונות, וכן להיקפן הכספי של החברות, מתחם העונש ההולם הוא מאסר בפועל לתקופה שבין 8 ועד 24 חודשי מאסר בפועל. כמו כן יש להטיל קנס, בשיעור שעד 20% מסכום המס מושא העבירות.

נתונים אשר אינם קשורים לעבירות

הנאשם יליד 1978. נשוי ואב לשלושה. אין לחובתו הרשעות קודמות.

מלבד עברו הנקי של הנאשם, כל יתר הנתונים פועלים לחובתו:

הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו אלא כפר וניהל את התיק. אמנם אין בכך כדי להצדיק החמרה עימו, אך מנגד, לא ניתן להקל עימו כפי שנהוג להקל עם מי שכשל בעבירה אך מקבל אחריות למעשיו, מודה, מביע חרטה וחוסר זמן שיפוטי.

הנאשם לא הסיר את מחדליו וסכום המס טרם הוחזר לקופת המדינה. מעבר לכך, כיום מנהל הנאשם הליכים נוספים מול רשויות המס, בהם הוא משיג על גובה השומה שנקבעה לו. טענת הנאשם, כי רשויות המס אינם מכירות למקורית

ולפרגיות ירושלים בניכוי סכומי המס הכלול בחשבוניות אותן הוציא שלא כדין ועל כן לא נגרם נזק לקופת הציבור לא נתמכה בכל ראייה. הטענה גם אינה מתיישבת עם העובדה שהמאשימה לא טענה שמקורית או פרגיות ירושלים היו מודעות לכך שקיבלו מהנאשם חשבוניות אותן לא היה רשאי להוציא. ר' לענין משקלה של הסרת המחדל רע"פ 7851/13, עודה נ' מדינת ישראל, מיום 3.9.15.

דין והכרעה

לאור מכלול השיקולים אותם פרטתי למעלה, מן הדין היה להשית על הנאשם עונש בצידו הבינוני-גבוה של מתחם העונש ההולם. עם זאת, המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של 12 חודשים, הנמצא בצידו הנמוך של המתחם. לאחר לבטים, לא ראיתי לחרוג מעמדתה של המאשימה, למרות שמן הדין היה להשית על הנאשם עונש חמור מכך.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שנים עשר חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 29.11.15.
 - ב. ששה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה על חוק מע"מ או פקודת מס הכנסה שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
 - ג. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה על חוק מע"מ או פקודת מס הכנסה שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
 - ד. קנס בסך 40,000 ש"ח או ששה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 29.11.15.
- הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787336 או 08-9787377. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשע"ו, 11 אוקטובר 2015, במעמד הצדדים.